

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Inconstantes in Dei cultu constanter plecti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

nebis. Contrarium qui agunt, qui mutant, qui religionem in postremis habent, quibus perinde est cui Deorum, vel Dearum li- tent, illi faciunt malum in conspectu Domini: illi eum ad iracundiam prouocant, illi sunt causa bellorum. Quid mirum est eos habere hostes homines, qui habeant Deum hostem? Sed ad Israelitas re- deamus.

VIII.

Iudic. 8. 33.

5. Postquam mortuus est Gedeon, auersi sunt filij Israel, & fornicati sunt cum Baalim. Percusseruntq; cum Baal fœdus, ut esset eis in Deum, nec recordati sunt Domini Dei sui, qui eruit eos de manibus inimicorum suorum omnium, per circuitum: nec fecerunt misericordiam cum domo Ierobaal Gedeon iuxta omnia bona, qua fecerat Israel; Non solum Deo suo, sed etiam Duci suo Gedeoni ingrati, cuius septuaginta filios, fratres suos, ut solus regnaret, Abimelech interemit,

Iudic. 9. 57.

interemptus vicissim. Et Sichimitis quoque, quod operati erant, re- tributum est, & venit super eos maledictio Iothan filij Ierobaal. Nam ab eo ipso Abimelech, cui malè adhaerunt, puniti sunt. Vtque

Iudic. 10. 6.

malum malo contexeretur, Filij Israel peccatis veteribus iungentia noua, fecerunt malum in conspectu Domini, & seruiuerunt idolo, Baalim & Ashtaroth, & Dijs Syria ac Sidenis, & Moab, & filiorum Ammon, & Philisthym: dimiseruntq; Dominum, & non coluerunt eum. Contra quos Dominus iratus, tradidit eos in manus Philisthym & Ammon. Afflictiq; sunt, & vehementer oppressi, per annos decem & octo, &c. Et clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccauimus tibi, quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, & seruiuimus Baalim. Videret

Iudic. 10. 15.

rotam, in qua ex peccato bellum, ex bello poenitentia sequitur? Sed ne putes Deum tanta inconstantia non, offensus, aut deniq; semper ad ignoscendum se offerre, audi, quid ad eos dicat: Numquid non Egyptij & Amorrhæi, filijq; Ammon & Philisthym, Sidonij quoque & Amalec, & Chanaan, oppresserunt vos, & clamastis ad me, & erui vos de manu eorum? Et tamen reliquistis me, & coluistis deos alienos: idcirco non addam, ut ultra vos liberem: ita, & inuocate deos, quos elegistis: ipsi vos liberent in tempore angustia. Quàm saepe id ipsum nobis obijcere posset? Quoties manifestè nos iuuit? quoties nos ab hoste fortiore liberauit? & deseruimus eum; & ad necio quos Deos conuersi sumus, sperantes in humano auxilio? in callidis promissis? spe lactati, non firmati, Quid mirum, si tan-

dem

Cap. LX. Ethnicos, & tempore Iudicum, Israelitas bellis punitos. 67y
dem dicat, *Ite, & inuocate deos, quos elegistis, ipsi vos liberent, in tem-
pore angustiae?*

Sed neque sic desperandum. Nam his ipsis verbis auditis,
*dixerunt filij Israël ad Dominum: Peccauimus, redde tu nobis, quid-
quid tibi placet: tantum nunc libera nos. Qua dicentes omnia de fini-
bus suis alienorum deorum idola proiecerunt, & seruiertunt Domino*
*Deo: qui doluit super miserijs eorum, & dedit illis Iephte, de mere-
trice quidem natum, sed virum fortissimum, qui vno impetu vi-
ginti ciuitates Ammonitarum occupauit, eorumque iugum excus-
sit, populo suo in libertatem vindicato. Sæpe peccauimus, sæpe
puniti sumus. Et quidem digni non sumus, quibus Dominus to-
ties relapsis ignoscat. Quia tamen misericordiae eius non est finis,
adhuc paratus est nobis veniam dare, si errorem nostrum tandem
agnoscamus, emendemus, & sacros Ecclesiae Catholicae ritus,
consuetudines, ac praecepta non contemnamus, profanas illas
aulicorum cerimonias pluris facientes. Deus bone, quanta cura
attenditur ad titulos ne quis omittatur, quando loquendum scri-
bendumue est ad magnates? qua sollicitudine praepræparantur verba
ad salutationes? ad praeuendi, aut priore loco sedendi honorem?
At ritus Ecclesiae, cerimoniaeque sacrae, paulatim haud aliter æ-
stimantur, quam res quaedam superstitiosae! Veteres Iudaei, qui
pæne innumeras habebant cerimonias prae scriptas, quam fuere ad
eas intenti, vt ne minimam quidem præterirent? Quod cor-
tex arbori, folia fructibus, sal carnibus, hoc cerimoniae præstant
Catholicae religioni. Neque enim temerè dixit S. Augustinus, ab-
que externis cerimonijs impossibile esse seruare religionem. Ce-
rimoniam enim, apud rudes, scripturae & picturae vice funguntur.
Ex cerimonijs baptismi, ante cuius susceptionem infantes exor-
tizantur & sufflantur, & iubentur per os gestantium diabolo &
pompis eius renuntiare, D. Augustinus ostendit, necessariò con-
cedendum esse, dari aliquod peccatum originale. Si enim nulli
peccato obnoxij essent, cur insufflatione egerent? aut ad quid
diabolo renuntiarent, si is eis non dominaretur? Cerimonijs Ca-
tholici ab haereticis, & ab omnibus infidelibus discriminantur.
Sunt enim quaedam velut tesserae militares; aut signa, quibus ca-
stra à castris discernuntur. Qua de causa Ecclesia statim ab ini-*

I X.
Iudic. 10, 17.

S Augustin.
lib 19. contr.
Faust. c. 19.